

Csombor Rita

Halkuló éjszakák

*„Mindig csak a gyöngyöt kerested,
a születésed pillanatában elvesztett.
Mindig a megszállottat,
a fülben zúgó éjszaka zenéjét kerested.”
Nelly Sachs*

És keresed ma is,
de nem találhatod meg,
mert már régen ott
a tüdődben az
utolsó oxigénmolekula,
amit abban a percben
fogsz kiöklendezni,
amikor hiába állok melletted
vagy ülök, és nem siratom magamat,
téged se a lenyugvó mellkasodon.

A szemedben holdtölte lesz,
a kezekben gombóccá válnak a reggelek.
A füledbe mártózó éjszakák elhalkulnak,
és gyűlölni foglak,
mert az évekkkel és illatokkal
túl könnyelműen bántál.

Teneramente

B.Gy.-nek

Egy áruháznál mindig van hely
néhány szarvasvérbe mártott szónak.
A kiejtett hangsorok lapra csöppent hírnökei
agancsot növesztenek, és megfeszült izmokkal várják,
hogy a holdtölte feloldja némaságukat.
Ilyenkor a haldokló csecsemőkből karmester lesz,
akik az ágakat fokozatosan meghajlítják,
majd az összhangzat tökéletességébe merülnek.
A levegővételek fájdalmasan szabályos ritmusa
fölrázza a kéreg alatt rejtőző bogarakat,
és a fák hosszú, zöld ujjai a sötét égbolt
lüktető bőrét enyhítik lassú mozdulataikkal.